

RESUM

En la tesi s'aborda el problema de l'homogeneïtat d'estil en el *Tirant lo Blanc* mitjançant l'ús de l'estilometria. Les hipòtesis al voltant de l'autoria del *Tirant lo Blanc* van des de l'autoria única de Joanot Martorell a la intervenció d'un segon autor, be a l'última part de la novel·la o be al llarg de tota ella, passant per altres teories més heterodoxes. A la primera part de la tesi es fa un breu repàs dels problemes que aborda l'estilometria i d'algunes eines estadístiques útils a l'hora de fer un estudi quantitatiu de l'estil literari, es resumeix la qüestió de l'autoria del *Tirant lo Blanc*, i es descriu la base de dades que s'ha construït per la quantificació de l'estil en el *Tirant*.

Per atacar el problema, hem començat adaptant tècniques d'anàlisi descriptiva de dades, com els gràfics de control i l'anàlisi de correspondències. Per explotar la base de dades, proposem un mètode pràctic per estimar un o més d'un punt de canvi en seqüències de normals, de binomials i de multinomials. El mètode es basa en l'ajust de models i troba els estimadors màxim versemblants del(s) punt(s) de canvi. També hem utilitzat un mètode cluster basat en l'ajust de models per a dades polinòmiques, per a agrupar les files d'una taula de contingència.

Vam començar l'estudi fent un estudi comparatiu de 12 maneres diferents de mesurar la riquesa i diversitat de vocabulari. Pel que fa a les unitats lexicomètriques la llargada de paraula i l'ús de paraules freqüents i lliures del context ens han sigut molt útils per a l'estimació del punt de canvi i l'atribució d'estil als capítols. L'ús de lletres, tot i ser menys útil, serveix per a reforçar l'evidència del que trobem amb les unitats abans esmentades. La llargada de frase i la de capítol no ens ha sigut útils per a determinar una frontera d'estil en el *Tirant*.

Per tot el que hem anat trobant estem convençuts que hi ha un canvi sobtat en l'estil entre els capítols 371 i 382, que difícilment pot ser atribuïble a l'argument. També hem trobat que després del punt canvi conviuen capítols amb els dos estils, el que probablement reforça la teoria de que un segon autor va afegir capítols sobre un original pràcticament acabat. De totes maneres, no ens pertoca a nosaltres descobrir que el canvi d'estil no pugui ser degut a altres raons.